

Україна

Донецький окружний адміністративний суд

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

17 квітня 2014 р.

Справа №2а/0570/12515/2012

приміщення суду за адресою: 83052, м.Донецьк, вул. 50-ої Гвардійської дивізії, 17

час прийняття постанови: 12 год. 00 хв.

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді Зінченка О.В.,
при секретарі судового засідання Усові Д.В.,
з участю представників:
позивача – Чумакова А.В.,
відповідача – Кравченко І.О., Веньки О.В.,
розділяючи у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом
Товариства з обмеженою відповіальністю «Кристалл-99» до Костянтинівської об'єднаної
державної податкової інспекції Головного управління Міндоходів у Донецькій області про
визнання недійсними та скасування податкових повідомлень-рішень від 19 червня 2012 року
№ 0000442342-3367, № 0000452342-3388, від 06 вересня 2012 року № 0000742241-3418, №
0000812241-3419, -

В С Т А Н О В И В:

У вересні 2012 року Товариство з обмеженою відповіальністю «Кристалл-99»
звернулося до Донецького окружного адміністративного суду із адміністративним позовом
до Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Донецької області Державної
податкової служби про визнання недійсними та скасування податкових повідомлень-рішень
від 19 червня 2012 року № 0000442342-3367, № 0000452342-3388, від 06 вересня 2012 року
№ 0000742241-3418, № 0000812241-3419.

В обґрунтуванні заявлених позовних вимог позивач зауважив на безпідставності
винесення оскаржуваних податкових повідомлень-рішень, оскільки висновки податкової
інспекції про порушення позивачем податкового законодавства не є обґрунтованими.
Стосовно тверджень щодо завідомо збиткової діяльності підприємства зазначено, що
відповідачем помилково розглядалась збитковість кожної з господарських операцій окремо
одна від одної, а не у їх сукупності, що не відображає загальної цілі підприємства,
спрямованої на отримання доходу. Крім того зазначено, що в податковому обліку з податку
на додану вартість та податку на прибуток позивачем відображені наслідки здійснення ним
господарських операцій, відсутні яких підтверджено належним чином оформленими
первинними документами, отже таке відображення здійснено позивачем правомірно. Крім
того, щодо повернутого товару позивачу від ПАТ «ВО Конті» зазначено про хибність
висновки відповідача щодо відсутності документів за вказаною операцією, оскільки такі
документи надані позивачем до перевірки.

*306*2328686*1*

В судовому засіданні представник позивача підтримав заявлениі позовні вимоги, просив задоволити адміністративний позов у повному обсязі.

Представники відповідача у судовому засіданні заперечували проти задоволення позовних вимог, посилалися на правомірності висновків акту перевірки та відсутність підстав для скасування прийнятих податковою інспекцією податкових повідомлень-рішень.

Постановою Донецького окружного адміністративного суду від 08 листопада 2012 року позовні вимоги задоволено частково, визнано недійсними податкові повідомлення-рішення Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції від 19 червня 2012 року № 0000452342-3388, яким збільшено грошове зобов'язання за платежем податку на додану вартість в сумі 348 586 грн. та застосовані штрафні (фінансові) санкції у розмірі 35 321 грн.; від 06 вересня 2012 року № 0000742241-3418, яким збільшено грошове зобов'язання за платежем податок на прибуток в сумі 490 423 грн. та застосовані штрафні (фінансові) санкції 1 грн.; від 06 вересня 2012 року № 0000812241-3419, яким застосовано штрафні (фінансові) санкції у розмірі 750 грн., в іншій частині позовних вимог у задоволенні відмовлено.

Ухвалою Донецького апеляційного адміністративного суду від 11 грудня 2012 року апеляційну скаргу Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Донецької області Державної податкової служби залишено без задоволення, а рішення суду першої інстанції без змін.

Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 16 травня 2013 року касаційну скаргу Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Донецької області Державної податкової служби задоволено частково, постанову Донецького окружного адміністративного суду від 08 листопада 2012 року та ухвалу Донецького апеляційного адміністративного суду від 11 грудня 2012 року у справі № 2а/0570/12515/2012 – скасовано, справу направлено на новий розгляд до суду першої інстанції.

12 червня 2013 року справа № 2а/0570/12515/2012 надійшла до Донецького окружного адміністративного суду, прийнята до провадження та призначено її до розгляду у судовому засіданні (арк. справи 118).

Усною ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 15 липня 2013 року, що відображенна секретарем судового засідання в журналі судового засідання, замінено відповідача – Костянтинівську об'єднану державну податкову інспекцію Донецької області Державної податкової служби, його правонаступником – Костянтинівською об'єднаною державною податковою інспекцією Головного управління Міндоходів у Донецькій області (далі – відповідач, Костянтинівська ОДП ГУ Міндоходів у Донецькій області).

Заслухавши пояснення учасників процесу, дослідивши обставини справи та перевіривши їх доказами в межах заявлених позовних вимог, суд приходить до висновку про те, що адміністративний позов підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Позивач – Товариство з обмеженою відповідальністю «Кристалл-99» (код ЄДРПОУ 30415453) 08 листопада 2002 року зареєстроване в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців як юридична особа за номером запису 1 269 120 0000 000234, перебуває як платник податків на обліку в Костянтинівській об'єднаній державній податковій інспекції Донецької області Державної податкової служби, правонаступником якої є відповідач.

Відповідач – Костянтинівська об'єднана державна податкова інспекція Головного управління Міндоходів у Донецькій області у розумінні Кодексу адміністративного судочинства України у даних правовідносинах є суб'єктом владних повноважень.

Як встановлено судом і підтверджується матеріалами адміністративної справи, Костянтинівською об'єднаною державною податковою інспекцією Донецької області Державної податкової служби здійснено планову виїзну перевірку позивача з питань дотримання вимог податкового законодавства за період з 01 січня 2011 року по 31 грудня 2011 року, валютного та іншого законодавства за період з 01 січня 2011 року по 31 грудня 2011 року, за наслідком якої складено акт № 215/22-1-30415453 від 10 травня 2012 року (том 1 арк. справи 19-112).

21 тр
215/22-1-30415453
позаплано
документі
перевірки
На
25 травн
перевірк
законод
червня
3224/10
3
350/22
насту
Украї
138.1
коде
квар
– 19
пун
дор
20
се
2

*306*2328686*1*

21 травня 2012 року позивачем подані письмові заперечення до акту перевірки № 215/22-1-30415453 від 10 травня 2012 року, в яких позивач, зокрема, просив провести позапланову документальну перевірку на підставі доданих до заперечень первинних документів фінансово-господарської діяльності позивача, що не були враховані під час перевірки з неповажних причин (том 1 арк. справи 114-119).

На підставі поданих позивачем заперечень до акту перевірки від 21 травня 2012 року, з 25 травня 2012 року по 7 червня 2012 року відповідачом проведена позапланова виїзна перевірка позивача з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавства за період з 1 січня 2011 року по 31 грудня 2011 року, за наслідками якої 14 червня 2012 року складений акт № 350/22/1-30415453 та надана відповідь на заперечення № 3224/10/22-113-4 (том 1 арк. справи 121-174).

За висновками актів перевірок № 215/22-1-30415453 від 10 травня 2012 року та № 350/22/1-30415453 від 14 червня 2012 року, вбачається, що відповідачем встановлено наступне: в порушення пункту 5.1 статті 5, підпункту 5.3.9 пункту 5.3 статті 5 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», пункту 138.2 статті 138, підпункту 138.10.3 пункту 138.10 статті 138, підпункту 139.19 пункту 139.1 статті 139 Податкового кодексу України позивачем занижено податок на прибуток на суму 490 423 грн. у т.ч.: за 1 квартал 2011 року – 174 388 грн., за 2 квартал 2011 року – 94 800 грн.; за 3 квартал 2011 року – 195 078 грн., за 4 квартал 2011 року – 316 035 грн.; в порушення пункту 189.1 статті 189, пункту 198.3 статті 198 Податкового кодексу України позивачем занижено податок на додану вартість на суму 348 586 грн., у т.ч. за січень 2011 року – 18 013 грн., лютий 2011 року – 54 495 грн., березень 2011 року – 67 004 грн., квітень 2011 року – 22 749 грн., травень 2011 року – 19 509 грн., червень 2011 року – 22 536 грн., липень 2011 року – 23 554 грн., серпень 2011 року – 34 051 грн., вересень 2011 року – 14 839 грн., жовтень 2011 року – 21 112 грн., листопад 2011 року – 25 509 грн., грудень 2011 року – 25 215 грн.

19 червня 2012 року за висновками обох вищеперечислених актів перевірки відповідачем прийняті: податкове повідомлення-рішення № 0000452342-3388, яким збільшено грошове зобов'язання за платежем: податок на додану вартість в сумі 348 586,00 грн. та застосовані штрафні (фінансові) санкції у розмірі 35 321,00 грн. та податкове повідомлення-рішення № 0000442342-3367, яким збільшено грошове зобов'язання за платежем: податок на прибуток в сумі 490 423,00 грн. та застосовані штрафні (фінансові) санкції у розмірі 43 598,00 грн.

Рішенням Державної податкової служби у Донецькій області № 11670/1-10.2-12-5 від 3 серпня 2012 року частково скасоване податкове повідомлення-рішення від 19 червня 2012 року № 0000442342-3367 з податку на прибуток в частині застосування штрафу в розмірі 43 597,00 грн., в іншій частині рішення залишено без змін, а також збільшена сума штрафу, визначеного у податковому повідомленні-рішенні № 0000452342-3388 від 19 червня 2012 року на 750 грн.

Відповідно до підпункту 60.1.3 пункту 60.1 статті 60 Податкового кодексу України податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються відкліканими, якщо контролюючий орган зменшує нараховану суму грошового зобов'язання раніше прийнятого податкового повідомлення-рішення або суму податкового боргу, визначену в податковій вимозі.

Пункт 60.4 статті 60 цього Кодексу передбачає, що у випадках, визначених підпунктами 60.1.3 і 60.1.5 пункту 60.1 цієї статті, податкове повідомлення-рішення або податкова вимога вважаються відкліканими з дня надходження до платника податків податкового повідомлення-рішення або податкової вимоги, які містять зменшенну суму грошового зобов'язання або податкового боргу.

За результатами розгляду скарг та заперечень позивача та з урахуванням рішення Державної податкової служби у Донецькій області відповідачом прийняті податкові повідомлення-рішення від 06 вересня 2012 року № 0000742241-3418, яким збільшено грошове зобов'язання за платежем: податок на прибуток в сумі 490 423,00 грн. та застосовані штрафні (фінансові) санкції у розмірі 1 грн.; від 06 вересня 2012 року № 0000812241-3419,

*306*2328686*1*

товарно-матеріальний
регламент виробників з гофропакуванням (перевірок).

Як зазначено, склали 4 963
5 108 768 грн.

Крім т

також здійснюючи за
здійснювали обумовлені

То т

2011 року придані
квартал

Згідно

2011 року
зазначене

переведене
бухгалтерія

№ 24

варто
відображені
Укр

оскільки

тобто

послуги

В

за

1

яким застосовано штрафні (фінансові) санкції у розмірі 750 грн., та які також оскаржуються позивачем в межах даної справи.

Враховуючи наведене, суд вважає, що позовні вимоги позивача в частині визнання недійсним та скасування податкового повідомлення-рішення № 0000442342-3367 від 19 червня 2012 року не підлягають задоволенню, зважаючи на те, що рішення вважається відкліканим у розумінні статті 60 Податкового кодексу України, а тому у розглядуваних правовідносин відсутній предмет спору.

Стосовно правомірності прийняття контролюючим органом податкових повідомлень рішень від 19 червня 2012 року № 0000452342-3388 та від 06 вересня 2012 року № 0000722241-3418, № 00812241-3419, суд зазначає наступне.

Як встановлено в ході проведених перевірок, зокрема, перевіркою повноти визначення валових витрат позивачем податковим органом встановлено їх завищення на суму 417 888,00 грн., а саме у 1 кварталі 2011 року встановлено реалізацію продукції власного виробництва нижче собівартості продукції. В ході перевірки встановлено, що позивачем реалізовано готової продукції за 1 квартал 2011 року на загальну суму 4 963 881,00 грн., у тому числі:

- реалізовано ТОВ МНВО «Біокон» згідно з договором від 05 січня 2011 року № 07: у січні 2011 року гофроящик № 56 у кількості 30 284 шт. за ціною 0,8834 грн. на суму 26 752 грн. 89 коп., матеріальні витрати складають 34 387 грн. 50 коп., різниця між ціною реалізації та матеріальними витратами на виготовлення реалізованих ящиків складає 7 635 грн. 40 коп.; гофроящик № 230 у кількості 19 955 шт. за ціною 1,175 грн. на суму 23 447 грн. 13 коп., матеріальні витрати складають 30 994 грн. 10 коп., різниця – 7 546 грн. 97 коп.; у лютому 2011 року: гофроящик 69а у кількості 5 007 шт. за ціною 2,65 грн. на суму 13 268 грн. 55 коп., матеріальні витрати складають 17 812 грн. 90 коп., різниця – 4 544 грн. 35коп.;

- реалізовано ПАТ «Горлівський м'ясокомбінат» згідно з договором від 20 травня 2011 року № S20/05/11: у січні 2011 року: гофроящик № 121 у кількості 78 000 шт. за ціною 2,2584 грн. на суму 176 155 грн. 20 коп., матеріальні витрати складають 219 780 грн. 60 коп., різниця – 43 625 грн. 40 коп.; у лютому 2011 року: гофроящик № 121 у кількості 52 000 шт. за ціною 2,2584 грн. на суму 117 436 грн. 80 коп., матеріальні витрати складають 146 286 грн. 40 коп., різниця – 28 849 грн. 60 коп.; гофроящик № 261 у кількості 13 818 шт. за ціною 1,5834 грн. на суму 21 879 грн. 42 коп., матеріальні витрати складають 31 115 грн. 40 коп., різниця – 9 235 грн. 98 коп.; у березні 2011 року: гофроящик № 121 у кількості 126 000 шт. за ціною 2,3334 грн. на суму 294 008 грн. 40 коп., матеріальні витрати складають 379 411 грн. 20 коп., різниця – 85402 грн. 80 коп.;

- реалізовано ТОВ «Схід-Транс» згідно з договором від 27 грудня 2010 року № 05: у лютому 2011 року: гофроящик № 198 у кількості 41 689 шт. за ціною 0,7167 грн. на суму 29 878 грн. 50 коп., матеріальні витрати складають 138 861 грн. 90 коп., різниця – 108 983 грн. 40 коп.; гофроящик № 203 у кількості 20 274 шт. за ціною 1,4 грн. на суму 28 383 грн. 60 коп., матеріальні витрати складають 48 787 грн. 40 коп., різниця – 20 403 грн. 80 коп.; у березні 2011 року: гофроящик № 198 у кількості 41 249 шт. за ціною 0,725 грн. на суму 29 905 грн. 53 коп., матеріальні витрати складають 146 314 грн. 50 коп., різниця – 116 408 грн. 94 коп.; гофроящик № 203 у кількості 15 556 шт. за ціною 1,425 грн. на суму 22 167 грн. 30 коп., матеріальні витрати складають 39 916 грн. 70 коп., різниця – 17 749 грн. 40 коп.;

- реалізовано ЗАТ «Комплекс Безлюдовський м'ясокомбінат»: у березні 2011 року: гофроящик № 121 у кількості 1 000 шт. за ціною 2,5 грн. на суму 2 500 грн., матеріальні витрати складають 3 011 грн. 20 коп., різниця – 511 грн. 20 коп.

Відповідачом зазначено, що за наслідком відbutтя зазначених господарських операцій, позивачем безпідставно включено витрати до складу валових витрат на загальну суму 976 370 грн., у т.ч. за 2 квартал 2011 року – 323 972 грн., 2-3 квартал – 617 186 грн., 2-4 квартал 2011 року – 976 370 грн., які не підтвердженні відповідними документами (нормативів утворення відходів, лімітно-забірних карток для відпуску матеріалів у виробництво, акти-вимоги на заміну матеріалів, накладні-вимоги на відпуск матеріалів, картки складського обліку матеріалів матеріальних цінностей, оборотні відомості по

*306*2328686*1*

куються
ізнання
від 19
ається
ваних

тленъ
у №

ння
3,00
тва
но

у
2
ї

товарно-матеріальних рахунках, типові форми первинної облікової документації, технічний регламент виробництва гофрованого картону, технологічна інструкція по виробництву ящиків з гофрокартону для пакування харчової та промислової продукції) (розділ 3.1 актів перевірок).

Як зазначає відповідач, доходи від реалізації готової продукції у 1 кварталі 2011 року склали 4 963 881 грн., витрати склали 5 476 463 грн., у тому числі матеріальні витрати в сумі 5 108 768 грн., різниця складає збиток в сумі 512 582 грн., яка виникла внаслідок реалізації продукції за ціною нижче від її собівартості.

Крім того, відповідач в актах перевірок зазначає, що позивачем у 1 кварталі 2011 року також здійснювалася реалізація гофроящиків вищезгаданим підприємствам за ціною, що є нижчою за собівартість, у зв'язку із чим відповідач зробив висновок, що позивач завідомо здійснював збиткову діяльність по реалізації гофроящиків протягом трьох місяців, яка не обумовлена розумними економічними та іншими причинами ділового характеру.

То того ж, в актах перевірок зазначено, що у період з 01 квітня 2011 року по 31 грудня 2011 року позивачем до складу витрат на збут віднесено транспортно-заготовчі витрати з придбання сировини у сумі 397 695 грн., в т.ч.: за 2 квартал 2011 року у сумі 88 202 грн., 2-3 квартал 2011 року у сумі 230 980 грн., 2-4 квартал 2011 року у сумі 397 695 грн.

Згідно з договорами укладеними з ТОВ «Глорія Трейд» № 09/2011-п від 03 листопада 2011 року та з ТОВ «Костянтинівська інвестиційна група» № 35-201 від 13 січня 2010 року зазначеними контрагентами позивача здійснено послуги з митного оформлення та перевезення імпортної сировини, що відповідно до пункту 9 Положення (стандарту) бухгалтерського обліку № 9 «Запаси», затвердженого наказом Міністерства фінансів України № 246 від 20 жовтня 1999 року, є транспортно-заготівельними витратами та включається до вартості запасів. У бухгалтерському обліку підприємства транспортно-заготівельні витрати відображені по рахунку 93 «Витрати на збут», що є порушенням вимог Податкового кодексу України. Крім того, відповідні витрати не можуть бути враховані у податковому обліку оскільки вони не підтвердженні первинними документами та не пов'язані з реалізацією робіт, товарів та послуг.

За період з 01 січня 2011 року по 31 грудня 2011 року позивачем задекларовано податкового кредиту по податку на додану вартість у загальній сумі 4 872 038 грн. Відповідачем під час планової перевірки встановлено заниження податкових зобов'язань на загальну суму 97 379 грн., в т.ч. у січні 2011 року на 5 160 грн., у лютому 2011 року на 34 403 грн., у березні 2011 року на 44 015 грн., у серпні 2011 року на 13 801 грн., оскільки здійснено операції зі списання товарно-матеріальних цінностей, без компенсації вартості та які вже не можуть бути використані в межах його господарської діяльності. Під час позапланової перевірки встановлено завищення задекларованих показників по рядку 10.1 Декларації «Придбання з податком на додану вартість на митній території України товарів та послуг та основних фондів з метою їх використання у межах господарської діяльності платника для здійснення операцій, які підлягають оподаткуванню за ставкою 20 % та «нульової ставкою» на суму 251 207 грн., в тому числі січень 2011 року – 18 013 грн., лютий 2011 року – 54 495 грн., березень 2011 року – 67 004 грн., квітень 2011 року – 22 749 грн., травень 2011 року – 19 509 грн., червень 2011 року – 22 536 грн., липень 2011 року – 23 554 грн., серпень 2011 року – 34 051 грн., вересень 2011 року – 14 839 грн., жовтень 2011 року – 21 112 грн., листопад 2011 року – 25 509 грн., грудень 2011 року – 25 215 грн. з вартості придбання гофролиста, який не використаний у господарській діяльності підприємства, та які не підтвердженні відповідними документами, про що йшлося у розділі 3.1 акту позапланової перевірки. У серпня 2011 року позивачем проведено коригування кількісних показників за операціями з покупцем ПАТ «ВО Конті» стосовно вартості повернутого товару, - зменшено податкові зобов'язання на суму 13 801 грн.

Відповідно до відомостей акту позапланової перевірки вбачається, що позивачем безпідставно включено у 1 кварталі 2011 року до складу валових витрат 279 665 грн. – суми витрат з вартості утворених відходів від виробництва гофроящиків, оскільки позивачем не

*306*2328686*1*

статей 142, 1
Згідно
для визнанн
яких пер
встановлен
Згідно
формують
нерозподі
собівартс
звітного
наданих
були зд
3
що ви
податк
оподатк
(вико
відпо
Україн
реаліз
зобов'я
договір
відпові
господар
п

надано до перевірки належним чином оформлені документи на утворення, оприбуткування та облік відходів від виробництва гофроящиків. Як наслідок зазначені витрати не можуть розглядатися в якості здійснених в рамках власної господарської діяльності. З аналогічних підстав податкова інспекція дійшла висновків щодо завищення валових витрат за 2-4 квартал 2011 року на суму 976 370 грн. Вказані обставини також є підставою для відповідного зменшення податкового кредиту за 2011 рік на загальну суму 251 207 грн., оскільки до складу податкового кредиту позивачем включена вартість придбаних матеріалів, з яких в процесі переробки утворюється певна кількість відходів виробництва. При цьому, щодо вказаних відходів відсутні належним чином оформлені документи на утворення, оприбуткування та облік відходів, як наслідок зазначені матеріали, в частині отриманих відходів, не можуть розглядатися в якості таких, що використані в рамках власної господарської діяльності.

Платники податку на додану вартість, об'єкти, база та ставки оподаткування, перелік неоподатковуваних та звільнених від оподаткування операцій, особливості оподаткування експортних та імпортних операцій, поняття податкової накладної, порядок обліку, звітування та внесення податку до бюджету визначені розділом 5 Податкового кодексу України.

Згідно пункту 200.1 статті 200 Податкового кодексу України сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітного (податкового) періоду та сумою податкового кредиту такого звітного (податкового) періоду.

Згідно приписів пункту 198.3 статті 198 Податкового кодексу України податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг, але не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу, та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку; придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

Датою виникнення права платника податку на віднесення сум податку до податкового кредиту вважається дата тієї події, що відбулася раніше: дата списання коштів з банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг або дата отримання платником податку товарів/послуг, що підтверджено податковою накладною (робіт, послуг) (пункт 198.2 статті 198 Податкового кодексу України).

Підпунктом 134.1.1 статті 134 Податкового кодексу України визначено, що об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом зменшення суми доходів звітного періоду, визначених згідно зі статтями 135-137 цього Кодексу, на собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг та суму інших витрат звітного податкового періоду, визначених згідно зі статтями 138-143 цього Кодексу, з урахуванням правил, встановлених статтею 152 цього Кодексу.

Склад витрат, що враховуються при визначені об'єкту оподаткування податком на прибуток та порядок їх визнання встановлений статтею 138 Податкового кодексу України.

Згідно пункту 138.1 статті 138 Податкового кодексу України витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування складаються з витрат операційної діяльності та інших витрат.

Витрати операційної діяльності включають собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг та інші витрати, що беруться для визначення об'єкту оподаткування з урахуванням пунктів 138.2, 138.11 статті 138, пунктів 140.2-140.5 статті 140,

*306*2328686*1*

ання
куть
них
тал
до
в
о
,
статьї 142, 143 Податкового кодексу України.

Згідно з пунктом 138.2 статті 138 Податкового кодексу України обов'язковим правилом для визнання витрат є наявність первинних документів, обов'язковість ведення та зберігання яких передбачено правилами бухгалтерського обліку та інших документів, встановлених розділом II цього Кодексу.

Згідно пунктів 138.4, 138.5 статті 138 Податкового кодексу України витрати, що формують собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг, крім нерозподільних постійних загальновиробничих витрат, які включаються до складу собівартості реалізованої продукції в період їх виникнення, визнаються витратами того звітного періоду, в якому визнано доходи від реалізації таких товарів, виконаних робіт, наданих послуг. Інші витрати визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони були здійсненні, згідно з правилами ведення бухгалтерського обліку.

З аналізу наведених положень Податкового кодексу України можна зробити висновок, що виникнення у платника податку на додану вартість права на включення податку до податкового кредиту та формування витрат, що враховуються при визначені об'єкту оподаткування пов'язано із фактичним відбууттям господарської операції з постачання товарів (виконання робіт, надання послуг), визначеної в первинних документах, складених відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі за текстом Закон №996-XIV). Наслідки в податковому обліку створюють лише реально вчинені господарські операції, тобто такі, що пов'язані із рухом активів, зміною зобов'язань та власного капіталу платника податків та відповідають змісту укладених договорів.

Таким чином, в даному випадку дослідження підлягає реальність вчинення (фактичне відбууття) господарської операції, відповідність вчиненої господарської операції господарській меті, а також реальність усіх даних, наведених у документах, що надають право на формування податкового кредиту.

Згідно зі статтею 3 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність Україні» від 16 липня 1999 року № 996-XIV (надалі за текстом Закон № 996) метою ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства. Частина 2 даної статті передбачає, що бухгалтерський облік є обов'язковим видом обліку, який ведеться підприємством. Фінансова, податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірювач, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку.

Відповідно до статті 1 Закону № 996 документ, який містить відомості про господарську операцію та підтверджує її здійснення є первинним документом. Згідно частини 1 статті 9 Закону № 996 первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій є підставою для бухгалтерського обліку. Первинні документи повинні бути складені під час здійснення господарської операції, а якщо це неможливо - безпосередньо після її закінчення.

Суд зазначає, що всі спірні господарські операції позивача з його контрагентами: ЗАТ «Комплекс Безлюдовський м'ясокомбінат», ТОВ «Схід-Транс», ПАТ «Горлівський м'ясокомбінат», ТОВ МНВО «Біокон» здійснені в межах його господарської діяльності, всі податкові накладні та інші первинні документи, на підставі яких позивачем сформований податковий кредит, оформлені належним чином.

Крім того, стосовно тверджень відповідача щодо завідомо збиткової діяльності позивача суд зазначає, що з матеріалів справи вбачається, що господарська діяльність позивача є тривалою в часі, і господарські операції мають досліджуватися з урахуванням взаємодії одної з одною та виходячи на головну мету суб'єкта господарювання – отримання доходу в цілому від господарської діяльності, що передбачено положеннями статті 3 Господарського кодексу України, яка визначає, що під господарською діяльністю у цьому Кодексі розуміється діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва,

*306*2328686*1*

спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність. Натомість, як вбачається з актів перевірок, відповідач виокремив певні господарські операції та зазначив про наявність збитку від кожної господарської операції окремо, та виділивши наявність господарських операцій, в яких позивач отримав прибуток. Суд зазначає, що законодавство не визначає можливість такого розподілу господарських операцій окремо у певному періоді на такі, від яких підприємство отримало дохід, та такі, від яких підприємством отримало збиток, та відповідно позбавлення підприємства права на включення витрат від господарських операцій, за якими отриманий збиток, до складу валових витрат. Суд також зазначає, що витрати, понесені позивачем підтверджені відповідними первинними документами, наявними у матеріалах справи.

До того ж, стосовно коригування позивачем кількісних показників за операціями з покупцем ПАТ «ВО Конті» стосовно вартості повернутого товару шляхом зменшення податкових зобов'язань на суму 13 801 грн. у серпня 2011 року слід зауважити на наступному. Під час перевірки позивачем надано до податкового органу належним чином оформлені накладні на повернення товару № 255 від 1 серпня 2011 року на суму 30 501,90 грн. у тому числі ПДВ 5 083,65 грн. та № 253 від 02 серпня 2011 року на суму 52 301,70 грн. у тому числі ПДВ 8 716,95 грн. Цей факт відповідачем не спростовано.

Відповідно до пункту 192.1 статті 192 Податкового кодексу України, якщо після постачання товарів/послуг здійснюється будь-яка зміна суми компенсації їх вартості, включаючи наступний за постачанням перегляд цін, перерахунок у випадках повернення товарів/послуг особі, яка їх надала, або при поверненні постачальником суми попередньої оплати товарів/послуг, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту постачальника та отримувача підлягають відповідному коригуванню.

Отже, таке коригування на суму 13 801 грн. у серпня 2011 року здійснено позивачем правомірно.

Згідно висновку судово-економічної експертизи №3819/26-3895/26 від 04 лютого 2014 року проведеної Донецьким науково-дослідним інститутом судових експертиз (том 7 арк. справи 177-209), призначеної судом під час розгляду даної адміністративної справи, судовим експертом, який проводив експертизу, документально встановлено, що в бухгалтерському обліку позивача операції з Товариством з обмеженою відповідальністю «Глорія Трейд», Товариством з обмеженою відповідальністю «Костянтинівська інвестиційна група», Державним підприємством «Донецька залізниця», товариством з обмеженою відповідальністю «Ін-Тайм», Приватним підприємством «Нічний Експрес», Товариством з обмеженою відповідальністю «Євроекспрес-Пошта» за період квітень – грудень 2011 року відображені некоректними бухгалтерськими проводками, що не відповідає вимогам Положення (Стандарту) бухгалтерського обліку № 9 «Запаси» та «Інструкції про застосування рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань та господарських операцій підприємств та організацій» № 291 від 30 листопада 1999 року. Як зазначено експертом це порушення не мало впливу на формування виробничої вартості продукції, відображеній в бухгалтерському обліку позивача.

До того ж, експертом документально обґрунтовано встановлено, що невірне відображення в бухгалтерському обліку позивача транспортно-заготівельних витрат (по операціям з вищезазначеними контрагентами) у «витратах на збут» не мало впливу на донарахування податкових зобов'язань по податку на прибуток. За співставленням бухгалтерського та податкового обліку позивача експертом документально обґрунтовано встановлено, що в податковому обліку позивача за період з 2 кварталу 2011 року по 4 квартал 2011 року занижено витрати на 973 326 грн., у т.ч. по періодам: 2 квартал 2011 року на суму 84 698 грн., 2-3 квартал 2011 року на суму 693 876 грн., 2-4 квартал 2011 року на суму 973 326 грн.

Крім того, експертом при проведенні експертизи встановлено, що не підтверджується висновок відповідача щодо безпідставного віднесення позивачем до складу валових витрат

суми 397 695 грн
суми 230 980 грн
вказаних сум в
співставленням
обґрунтовано в
року по 4 кварт
2011 року на с
року на суму 9
Серед
підтверджує
підатку на
підтверджує
Водно
засідання
економічну
стосовно
експертиз
у висновк

Вра
супровод
контрагент
дійшов
додану
відповід
господар
пода
пода
вере

на
пр
до
я

*306*2328686*1*

и надання послуг бачається з актів ів про наявність господарських земельного володіння не визначає періоді на такі, від имало збиток, та д господарських земельного володіння як зазначає, що документами,

з операціями з зміненням зауважити на землемісцевості чином му 30 501,90 2 301,70 грн.

якщо після вартості, овернення передньої чальника

зивачем

о 2014

7 арк.

довим

жому

зайд»,

па»,

чою

м з

жу

ам

ю

а

с

суми 397 695 грн., в т.ч.: за 2 квартал 2011 року – суми 88 202 грн., 2-3 квартал 2011 року – суми 230 980 грн., 2-4 квартал 2011 року – суми 397 695 грн., у зв'язку з не підтвердженнем вказаних сум розрахунковими, платіжними та іншими первинними документами. Співставленням бухгалтерського та податкового обліку позивача експертом документально обґрунтовано встановлено, що в податковому обліку позивача за період з 2 кварталу 2011 року по 4 квартал 2011 року занижено витрати на 973 326 грн., в т.ч. по періодам: 2 квартал 2011 року на суму 84 698 грн., 2-3 квартал 2011 року на суму 693 876 грн., 2-4 квартал 2011 року на суму 973 326 грн.

Серед іншого, експертом документально обґрунтовано встановлено, що підтверджується висновок відповідача стосовно безпідставного корегування позиваче податку на додану вартість в серпні 2011 року на суму 13 801 грн., у зв'язку з чим підтверджується використання повернутого товару в господарській діяльності підприємства.

Водночас, судом за клопотанням представників відповідача було викликано у судове засідання судового експерта Доброхотова О.В., що проводив наведену вище судово-економічну експертизу, який у судовому засіданні надав цілком обґрунтовані роз'яснення стосовно висновку експертизи. Вказав, які документи він досліджував при проведенні експертизи та обґрунтовано пояснив, чому він дійшов саме таких висновків, які відображені у висновку судово-економічної експертизи.

Враховуючи наявні в матеріалах справи первинні документи, складанням яких супроводжувалося оформлення відбууття господарських операцій між позивачем і його контрагентами, а також приймаючи до уваги висновки судово-економічної експертизи, суд дійшов висновку про те, що відображення позивачем в податковому обліку з податку на додану вартість та з податку на прибуток у період з 01 січня по 31 грудня 2011 року відповідає вимогам чинного законодавства України, а доводи відповідача про невідбууття господарських операцій спростовуються наявними в матеріалах справи документами.

За таких обставин, суд приходить до висновку про необґрунтованість доводів податкового органу, викладених в акті перевірки, що стали підставою для прийняття спірних податкових повідомлень-рішень від 19 червня 2012 року № 0000452342-3388 та від 06 вересня 2012 року № 0000722241-3418, № 00812241-3419.

Стаття 71 КАС України передбачає, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення. В адміністративних справах про противівідність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дій чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Відповідно до статті 86 КАС України суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідження. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Перевіривши матеріали справи, вирішивши питання чи мали місце обставини, якими обґрунтувались вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються, чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, яку правову норму належить застосувати до цих правовідносин, суд приходить до висновку про те, що позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Кристалл-99» до Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління Міндоходів у Донецькій області про визнання недійсними та скасування податкових повідомлень-рішень від 19 червня 2012 року № 0000442342-3367, № 0000452342-3388, від 06 вересня 2012 року № 0000742241-3418, № 0000812241-3419, підлягають частковому задоволенню.

Відповідно до частин 1 та 3 статті 94 КАС України, якщо судове рішення ухвалене на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтвердженні судові витрати з Державного бюджету України; якщо адміністративний позов задоволено частково, судові витрати, здійснені позивачем,

присуджуються йому відповідно до задоволених вимог.

Таким чином, суд присуджує до стягнення з Державного бюджету України на користь тозивача судові витрати по сплаті судового збору пропорційно задоволеним вимогам, тобто у розмірі 1 610,00 грн. (арк. справи 2).

На підставі викладеного, керуючись статтями 8, 9, 10, 11, 40, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 254 КАС України, суд, -

п о с т а н о в и в :

Адміністративний позов Товариства з обмеженою відповіальністю «Кристалл-99» до Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління Міндоходів у Донецькій області про визнання недійсними та скасування податкових повідомлень-рішень від 19 червня 2012 року № 0000442342-3367, № 0000452342-3388, від 06 вересня 2012 року № 0000742241-3418, № 0000812241-3419, – задовольнити частково.

Визнати недійсними та скасувати податкові повідомлення-рішення Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Донецької області Державної податкової служби № 0000452342-3388 від 19 червня 2012 року, № 0000742241-3418 від 06 вересня 2012 року, № 0000812241-3419 від 06 вересня 2012 року.

У задоволенні іншої частини позовних вимог відмовити.

Стягнути з Державного бюджету України на користь Товариства з обмеженою відповіальністю «Кристалл-99» витрати по сплаті судового збору у розмірі 1 610,00 грн. (одна тисяча шістсот десять гривень 00 коп.).

Вступна та резолютивна частини постанови прийняті у нарадчій кімнаті та проголошенні у судовому засіданні 17 квітня 2014 року.

Постанова у повному обсязі складена 22 квітня 2014 року.

Постанова набирає законної сили після закінчення строків подання апеляційної скарги, якщо вона не була подана у встановлені строки. У разі подання апеляційної скарги постанова, якщо її не скасовано, набирає законної сили після закінчення апеляційного розгляду справи.

Апеляційна скарга подається до адміністративного суду апеляційної інстанції через суд першої інстанції, який ухвалив оскаржуване судове рішення. Копія апеляційної скарги одночасно надсилається особою, яка її подає, до суду апеляційної інстанції. Апеляційна скарга на постанову суду першої інстанції подається протягом десяти днів з дня її проголошення. У разі застосування судом частини третьої статті 160 цього Кодексу, а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови. Якщо суб'єкта владних повноважень у випадках та порядку, передбачених частиною четвертою статті 167 цього Кодексу, було повідомлено про можливість отримання копії постанови суду безпосередньо в суді, то десятиденний строк на апеляційне оскарження постанови суду обчислюється з наступного дня після закінчення п'ятиденного строку з моменту отримання суб'єктом владних повноважень повідомлення про можливість отримання копії постанови суду.

Суддя

Зінченко О.В.

Донецький окружний адміністративний суд

